

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 24 JULI.

Als men de onrechtvaardige en laffe aantijgingen verneemt, waarvan hedendaags de broeders der kristelijke leering, van wege een Bara of een Bergé, het voorwerp zijn, kan het niet ongepast schijnen, indien wij melding maken van den welverdienden lof, welken een provinciaal raadsheer van Namen, M. Doucet, met volle kennis van zaken, aan hunne scholen en het echt voorbeeldig onderwijs toezwaait, dat er wordt gegeven.

Met recht toont M. Doucet het onschatbaar nut aan, hetwelk de broeders in ons land hebben gesticht en wijst met fierheid op de landkaarten van een broeder Alexis, welke door gansch Europa naar weerde worden geschat en wier verdiensten door de hooge overheden van verscheidene landen zijn erkend. De namen der broeders Memoire, Ahrens en Alexis zijn alom gekend en strekken België tot eere.

« Het algemeen welslagen hunner scholen zijn zij bijzonder verschuldigd aan het godsdienstig karakter, hetwelk zij aan dezelve weten te geven; want zelfs de protestantsche filosoof Guizot zegt in zijne *Mémoires*: « De volksopvoeding moet gegeven en ontvangen worden in eenen godsdienstigen kring; en in de lagere scholen moet de geest van den godsdienst gestadig worden voor oogen gehouden. »

« Ook zijn wij bijzonder aan de leerstelsels der broeders verschuldigd dat de geest van godsdienst voortdurend onze bevolking kenmerkt; waardoor ons land de kalmte bewaart, te midden der maatschappelijke stormen, die betzelve omringen.

« De officieele statistiek bewijst overigens genoeg, hoe verre het onderwijs der broeders onder ieder oogpunt, elk ander onderwijs overtreft. »

De Kamer.

Zitting van 22 juli.

De zitting wordt om 2 1/2 uur geopend.

De heer FRÈRE (ondervraging) herinnert wat vroeger werd gedaan, om tot een munteenheid tusschen de verschillende mogendheden te komen. België heeft er een groot belang bij om die eenheid te handhaven, die schijnt gevaar te loopen. Ten gevolge der aanvaarding van de gouden muntmaat voor Duitschland gaat het zilver zich ontmaat bevinden. België is daardoor aan eene groote schade blootgesteld. Het middel om het gevaar af te weren, ware de aanvaarding van eene eenige muntmaat, die van het goud.

Zou België, dat het initiatief der munteenheid genomen heeft, heden de andere mogendheden niet kunnen aanmanen om zich te verstaan over de middelen om het tegenwoordig beheer der munteenheid te wijzigen?

Minister MALOU. — De pogingen, vroeger aangewend om tot de aanvaarding te komen eener eenige gouden muntmaat zijn mislukt. 't vraagsstuk, door den heer Frère opgeworpen, is zoo eenvoudig niet als men denkt. Ons tegenwoordig stelsel heeft ons toegelaten zonder bezwaar de laatste crisis te doorworstelen; België zal dus het initiatief niet nemen om eene muntconferentie bijeen te roepen, doch wordt het erop uitgenoodigd, het zal er deel van maken en er zich op verzetten tegen de menigvuldigheid der onderverdeelingen van het geld.

In de zitting van gisteren woensdag heeft de Kamer op voorstel van den heer minister van justitie eenige veranderingen toegebracht aan het wetsontwerp betrekkelijk het gebruik der tellen in de gerechtszittingen.

De voornaamste schikking die gisteren is aangenomen geworden bestaat hierin dat het gebruik der talen willekeurig zal zijn voor den verdere afhandeling voor zooveel de beschuldigde er in toestemt; de procureur zal dezelfde taal als de verdediger mogen gebruiken.

Binnenland.

den markt van Tongeren van gisteren waarkte waren te koop gesteld 331 paarden en 2434 hoornbeesten, 28 schapen, 9200 varkens en 1113 magere varkens. De leeuw zijn gisteren uit eene menaderhsnapt, die zich voor eenige dagen te Halle Men begrijpt welke schrik daardoor in en omstreken verspreid werd. De bar-

gemeester heeft aan den minister van oorlog getelegrafeerd om troepen te vragen ten einde de dieren te vangen. De minister heeft den kolonel van het 2° linie verzocht mannen van goeden wil te vragen en een 20tal zijn naar Halle vertrokken en zijn er in gelukt de leeuwen te vangen. Drie der leeuwen lieten zich gemakkelijk vastgrijpen. Met den vierden hadden zij spel. Alles is gebeurd zonder ongelukken en de stad Halle heeft het ontstaan met de vrees.

— De genaamde Augustinus Vandaele, oud 60 jaren, landbouwer te Ruissellede, bevond zich op 16 dezer met paard en ploeg op zijn land, ten einde er het noodige werk te verrichten, toen op eens het beest, te veel door de vliegen geplaagd en gebeten wordende, met een zijner achterhoeven, Vandaele eenen slag op den buik toebreacht. Niettegenstaande de zorgen hem onmiddellijk door den geneesheer Sloock toegediend, is Vandaele twee dagen nadien aan de gevolgen van dien slag bezweken.

— Men schrijft uit Blankenberghe:

De laatste vreemdelingenlijst is met een totaal van 1708 personen verschenen, tot 18 juli waren er reeds 8018 baden genomen. In weerwil van het ongunstig weder heeft Blankenberghe zich waarlijk niet te beklagen. Op den zeedijk zijn er geene huizen, noch kamers meer te bekomen en in de stal is reeds alles verhuurd. Er heerscht eene buitengewone levendigheid en het is stellig, dat het badgetijde 1873, mocht het weder wat voordeliger wezen, de voorgaande jaren ver zou overtreffen.

Hof van assisen van Limburg.

LJST DER JURÉS.

5de KWARTAAL 1873.

1. C.-C. Boonen, raadslid te St-Truiden.
2. F. Sigers, advocaat te Hasselt.
3. M.-L.-G. Goetsbloets, eigenaar te Hasselt.
4. T.-G. Thys, eigenaar te Bilsen.
5. M. Slegers, eigenaar te Tongeren.
6. G.-J. Pinnoy, hotelhouder te St-Truiden.
7. F.-H.-M.-W. graaf De Borchgrave d'Altena, eigenaar en representant te Marlinne.
8. C.-A. Jansen, landmeter te Tessenderloo.
9. G. De Sigers, eigenaar te Hasselt.
10. J. Kósters, stoker te Rothem.
11. P.-J. Wagemans, eigenaar te Wellen.
12. G. Stas, goudsmid te St-Truiden.
13. J.-M. Bingé, negociant te Maeseyck.
14. F. Houbaers, eigenaar te Velm.
15. F.-M. Nys, stoker te Hasselt.
16. E.-M.-L.-C. Goetsbloets, advocaat te Hasselt.
17. F.-M. Gernies, zaakwaarnemer te St-Truiden.
18. A. d'Alcantara, graaf, rentenier te Eelen.
19. G. Zegers, negociant te Hasselt.
20. L.-J.-A. Nelissen, doctor in wijsbegeerte en letteren te Hasselt.
21. L. Ooms, notaris te Tessenderloo.
22. F. Briens, eigenaar te Nederheim.
23. H. Michiels, stoker te Haelen.
24. G. Maurissen, eigenaar te Bilsen.
25. J. Rombaux, agent der spaarkas te Hasselt.
26. G. Van West, negociant te St-Truiden.
27. J.-A. Schoofs, notaris te Diepenbeek.
28. L. Goossens, apotheker te Hasselt.
29. J. Vandermeulen, winkelier te Brée.
30. J. Magniet, postmeester te Maeseyck.

AANVULLENDE JURÉS.

1. J. Coart, raadslid te Tongeren.
2. G. Neven, notaris »
3. M. Genin, negociant »
4. A. Noyen, avoué »

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Overal wordt het vertrek der Duitsche troepen in de bezette departementen met eene uitbundige vreugde begroet. Vouziers, waaruit eergisteren de Duitschers vertrokken zijn, is des aanderdags door 35 fransche soldaten bezet. Te Nancy wordt vandaag een detachement Fransche gendarmen verwacht; gisteren trok er reeds een detachement dier soldaten door de stad in bestemming voor Luneville.

Spanje.

DE REPUBLIEK TE ALCOY.

Alcoy is eene der voornaamste steden in de provincie Alicante, en telt van 30 tot 35,000 inwoners. Het is eene oude sterkte, en door hare ligging, op ongeveer 7 mijlen ten noorden van Alicante, bezat zij vroeger een zeker krijgskundig belang.

Hedendaags werken er in de zeep- en papierfabrieken en in de katoenspinnerijen der stad verscheidene duizende werklieden, die bijna allen republikeinen en handlangers der Internationale geworden zijn.

Acht dagen geleden meldde de telegraaf, dat er een opstand te Alcoy was losgebroken, en vandaag zijn ons door de Spaansche dagbladen de bijzonderste voorvallen van dien oproer aangebracht, waarin de *Commune* van Parijs tot voorbeeld is genomen.

Toen de oproerlingen op het raadhuis kwamen, was het *ayuntamiento* vergaderd. De kapitein der *garda civil* was daar met 19 mannen, maar deze macht was ontoereikend om de oproerlingen te weerstaan, welke meer dan 10,000 in getal, en wel gewapend, voor het stadhuis verschenen.

De aanleiders van den oproer en een zeker getal hunner handlangers drongen op het stadhuis, en namen de raadsleden en de gendarmen gevangen, waarin het feest begon.

De gevangenen werden van hunne kleederen beroofd, en een voor een voor op het balkon gebracht. Beneden hielden de tierde het oproerige schuim. De slachtoffers werden hieraan een voor een voorgesteld, onder de vraag:

— Wilt gij hem dood of levend?

Als de menigte antwoordde « levend! » werd het raadslid of de gendarm van het balkon op de straatkassen geworpen, van waar het volk dit slachtoffer voortsleepte, vertraptte, verscheurde tot dat de lappen van het lijf over het geheele plein verspreid lagen.

Als het souvereine volk, om eenige afwisseling in zijne vermaken te hebben, antwoordde: « dood! » werd de gevangene met *navasjassteken* afgemaakt, waarna op het naar beneden geworpen lijk dezelfde mishandelingen en afschuwelijkheden herhaald werden.

Twee der slachtoffers vooral werden met eene uitgezochte, fijnde barbaarscheid beleedigd en gepijnigd. Het eene was de kapitein der gendarmerie; aan dit slachtoffer werd den hals met de bajonet doorgezaagd, het aangezicht was met schrammen en wonden overdekt. De hoofdschedel was verbrijzeld, en de hersenen lingen uit de wonden. De oproerlingen hebben het hoofd, na het geheel van den romp gezaagd te hebben, op eenen stok gesteken, en door de straten der stad rond gedragen. Aan het hoofd was den vorm eener groote pijp gegeven, waarmee de oproerlingen dezelve gebaren maakten, alsof zij het eenen pijp rookten.

Het tweede slachtoffer don Carmelo Garcia lid van het *ayuntamiento*, werd in een vat naphte gedompeld en dus levend verbrand. Het *ayuntamiento* (gemeentehuis) begraaftte onder zijne asch 23 andere slachtoffers, welke er door de oproerlingen werden in opgesloten, alvorens het in brand te steken.

Bovendien zijn er door de *comunards* 40 fabrieken verbrand en 70 gijzelaarsgefusilleerd, onder welke zich vele vrouwen, kinderen en priesters bevonden. *El Tiempo* noemt *dona* Albors onder de vrouwen, welke als gijzelaars geslachtterd werden. Vele dier ongelukkige vrouwen werden, alvorens te sterven, aan de laagste driften van dit schuim der bevolking prijsgegeven.

De troepen, welke Alcoy van deze schurken bevrijd hebben, vonden in bijna al de huizen, met petrool doordrongen pakken, waarvoor aan de oproerlingen niets dan genoegzamen tijd ontbroken had om er het vuur aan te steken.

Onder de 40 afgebrande fabrieken behoort de spinnerij van den heer Avlmo Araciél, gezegd *la Colomera*. De heer Araciél is door spaarzaamheid en ijver van werkmansfabrikant geworden. Hij was zijnen vroegeren toestand niet vergeten en behandelde zijn werkvolk als goede makers. De gebouwen hoorden toe aan eene edelmoedige en zeer populaire familie te Alcoy, de familie Puig Peren; maar de *Internationale* had de brandstichting bevolen; en diende dus gehoorzaam te worden.

De moordaanlagen, de brandstichtingen en plunderingen te Alcoy, de oproerige tooneelen te Carthagena, Barcelona, Sevilla, Malaga, Cadix, San Lucas de Barameda, de verdeelingen der eigendommen in Estramadura, Andalusië, Murcia en Leon, dat zijn de bittere vruchten der Spaansche republiek!

Uit Bayonne wordt onder dagteekening van den 17 juli het volgende aan de *Timos* getelegrafeerd:

Berichten uit Carlistische bron melden, dat al de ammunitie en wapenen, die door de Carlisten werden verwacht, in goede orde zijn ontscheept. Er zal een veertiende bataljoon troepen worden ingericht. Het korps van Santa Cruz, meer dan 1000 man sterk, staat thans onder de bevelen van kolonel Alzupura. De luitenant van generaal Lizarraga, die in Guipuzcoa het bevel voert en aan het hoofd staat van 3 a 4000 goed gedisciplineerde manschappen, met cavalerie en artillerie, is in het bezit van het fort Arichulegui.

De Carlisten hebben zich van Puenta la Reyna meester gemaakt, dat de sleutel is van Amezcua; het garnizoen is in hechtenis genomen.

Carlistische benden trekken de Elbro over op alle punten, zonder tegenstand te ontmoeten. Zij heffen allerlei schattingen. In de provincie Burgos wordt allerwege openlijk voor de Carlisten geworven, zonder dat de overheden eenige

hinderpaal in den weg leggen. Vijf honderd Carlisten hebben de communicatie tusschen Tarragona en Lerida afgesneden. Het Madridsche gouvernement is van plan, een kamp te vormen bij laatstgenoemde stad, en heeft bevel gegeven, dat alle geestelijken, die met de wapenen in de hand in hechtenis genomen worden, zullen worden doodgeschoten.

De republikeinsche vrijwilligers van Almeria hebben de rijken eene schatting opgelegd van 10,000 dollars.

Don Carlos heeft eenen brief gericht aan Lizarraga, waarin hij hem beveelt de discipline krachtig te handhaven en de geringste overtreding streng te straffen.

De opstandelingen in Cathagena zijn gedesorganiseerd; de grootste wanorde heerscht onder hen.

10,000 mijnwerkers zijn in de stad gekomen om huone loonen te eischen. De haven is gesloten, waardoor zij van werk zijn verstoken. Contreras heeft Carthagena eene schatting van 80,000 dollars opgelegd.

Men beweert dat talrijke benden Carlisten op Logrono aanrukken. Er zijn troepen afgezonden om hen aan te vallen.

De *Univers* bericht, dat don Carlos, voor dat hij de Fransche grenzen is overgetrokken, om zich in Spanje aan 't hoofd zijner aanhangers te stellen, 's morgens ter biecht en ter Communie is gegaan, ten einde 's Hemels zegen op zijne onderneming af te smeeken. In zijne omgeving wilde men hem nog terughouden, maar naar dien raad heeft hij niet geluisterd. « Het uur is gekomen, » heeft hij gezegd. « Ik moet bij mijne dapperen zijn. Voorwaarts! Met de hulp van God, voor de Kerk en het Vaderland! »

REPUBLIKEINSCH NOORDERLEGER.

Generaal Novillas is naar Madrid vertrokken. Bij zijn afreis droeg hij het opperbevel voorloopig aan generaal Sanchez Bregna over. Deze, welke echter verschrift was over de verantwoordelijkheid, welke hierdoor op hem drukte, vertrouwde het bevel in dezelfde voorwaarden toe aan den brigadegeneraal Gardin, en volgde *el famoso general* op de hielen naar de hoofdstad.

Het zoo hoog geroemde leger, dat 36,000 man, of 54 bataljons moet sterk zijn, bestaat werkelijk slechts uit 11,000 soldaten om het veld mee te houden. De bataljons bestaan ten hoogste uit 250 tot 280 man, en dan moeten, met dit gering getal manschappen, de versterkte plaatsen nog bezet worden.

De vijf kolonnen, welke het veld behielden in Navarra, zijn tot drie gesmolten, en elk nog 6 bataljons sterk. Te Guipuzcoa zijn nog twee kolonnen, de eene onder het bevel van brigadier Lomas, de tweede aangevoerd door kolonel Caenq. De sterkste twee bestaan uit 500 manschappen.

In de provincie Biscaye liggen drie geringe kolonnen, onder het opperbevel van generaal Lagurrero, terwijl eene nieuwe kolom van 1400 Carlisten den Ebro is overgetrokken te La Riassa Alavesa.

DRIE STEDEN.

Malaga is geheel ontvolkt. Er blijft daar niemand meer in dan de *voluntarios*, welke voortgaan de kas van de schatkist en de kelders der particulieren leeg te maken.

De eigenaars en kooplieden hebben de stad verlaten, ja zelfs de armste werklieden zijn vertrokken, om op het vlakke land eene veilige wijkplaats te zoeken.

Wonder! ook het huis van Eduardo Carvajal is geplunderd. Gelukkig heeft deze zich hierop voorzien, door 40,000 *douros* uit de staatskas mee te nemen.

De bijzondere rechter, aangeduid om het onderzoek tegen de misdaden van Alcoy te openen, heeft zijne zending niet kunnen beginnen. Generaal Velardo had al de gevangenen losgelaten. Wat de rechter betreft, aan deze bleef ter nauwernood tijd over om naar Valencia te vluchten, waar hij gelukkig nog behouden is aangekomen.

De *Communards* zijn nog meester te Alcoy. Het manifest der *junta revolucionnar* te Carthagena is geteekend door Pedro Gutierrez, oud tabakshandelaar op Havana; Jose Bonel, vergulder; Pedro Ruca, oud democraat-dagblad-schrijver; Jose Odega, koffi-shuisshouder; Juan Cabachos, inpakker; Pablo Mendez, timmerman; Alen, verwer; Juan-Jose Martinez, herbergier; Francisco Mendez, werver van plaatsvervangens en Michel Moya, schrijver op het arsenaal.

De schepen, welke in de haven liggen, zijn: de *Victoria*, (in reparatie); de *Almansa* en de *Isabella-la-Catholica* (beide gewapend); de *Numancia*, de *Tetuan* en de *Mendez Nunez* (alle drie ontwapend.)